

Țară fără bătrâni!?

după V.A. Urechia

Într-o țară îndepărtată, tinerii au hotărât să-i omoare pe toți bătrânii, ca să nu-și mai scoată căciulile înaintea lor și să nu mai stea vârstnicii în slujbele cele mai înalte ale statului.

Pur și simplu, într-o noapte, i-au ucis pe toți bătrânii. Numai un tânăr cu suflet bun nu și-a omorât tatăl, ci l-a ascuns într-o peșteră, purtându-i de grijă, unde tinerii cei aprigi nu-l puteau găsi. Domnitorul i-a chemat în funcții înalte pe tineri. Numai că țara lor avea un neam dușman cu care se învecina. Când au aflat dușmanii că vecinii lor și-au ucis bătrânii le-au căutat gâlceavă tinerilor:

- Să ne înapoiați imediat

funia, împletită din fire de nisip, pe care strămoșii noștri au împrumutat-o strămoșilor voștri! Altfel, vă declarăm război!

Sfetnicii din țara tinerilor s-au speriat:

- Hai să le dăm funia, ca să scăpăm de nacz!

- Să chemăm degrabă toți meșterii de frânghii! În trei zile să facă funia din fire de nisip!

Meșterii se puseră pe lucru. Frământară nisipul, dar nu reușeau să-l împletească. Domnitorul pofti la sfat pe tinerii care-și uciseră bătrânii:

- Ce-i de făcut?

Dar nimeni nu putea spune taina împletirii funiei. Numai tânărul care-și ascunsese tatăl în peșteră, plecând pe furiș la n

bătrân, singurul rămas în viață, și-i povesti toată întâmplarea. Bătrânul din peșteră își liniști feciorul și-l povățui să se ducă la Domnitor, care trebuie să răspundă vecinilor dușmani așa:

- Când strămoșii voștri ne-au împrumutat funia, au păstrat un capăt din ea, ca să-l aibă de probă. Dați-ne acel capăt de funie, ca să vă facem funia întreagă.

“Cine nu are bătrâni să-și cumpere!”

Domnitorul transmise țării învecinate, întocmai, sfatul bătrânului ascuns în peșteră. Când primiră vrăjmașii acest răspuns, strigară:

- Va să zică tot mai au vecinii noștri un bătrân care să-i sfătuiască. Să-i lăsăm, deci, în pace!

Și i-au lăsat, renunțând la război. Dar de atunci a rămas proverbul vechi și înțelept:

Tatăl și feciorii

de Lev Tolstoi

Un tată își sfătui feciorii, să trăiască în bună înțelegere, dar ei nu-i dădeau ascultare. Atunci, îi adună pe toți și le ceru să aducă un mănunchi de nuiele, apoi le spuse:

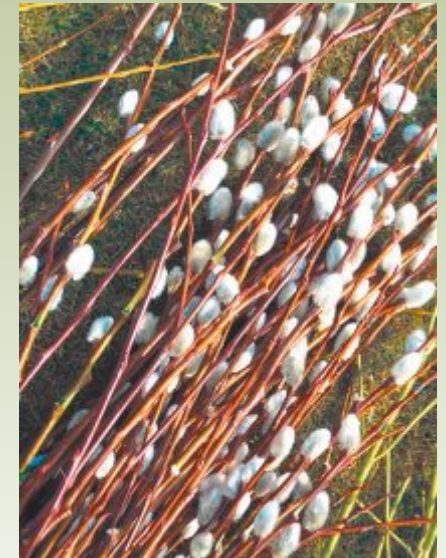
- Rupeți-l!

Se tot străduiră feciorii, dar nu l-au putut rupe. Tatăl desfăcu mănunchiul și le ceru să rupă nuielele una câte una.

Feciorii frânseră cu ușurință nuielele.

Atunci tata le spuse:

- Așa va fi și cu voi; dacă veți trăi în bună înțelegere și dragoste unul față de celălalt, nimeni nu vă va putea frânge vreodată. Dacă însă vă veți certa și vă veți răzleți în viață, oricine vă va putea da ușor pierzaniei.

“Unde-i unu, nu-i putere, unde-s doi puterea crește.”